

تصمیم گرفتم خودم باشم

سو هیون کیم

www.ketab.ir

عنوان و نام پدیدآور	کیم، سو-هیون Kim, Soo-Hyun
مشخصات نشر	تضمیم گرفتم خودم باشم /مولف سوهیون کیم؛ مترجم زهرا جیرانی. تهران: محراب دانش، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری	۹۷۸-۶۲۲-۵۴۰۸-۰۱-۲ ۱۷۶ ص.
شابک	فیبا: I decided to live as me.: عنوان اصلی:
موضوع	خودشناسی Self-perception راه و رسم زندگی -- جنبه‌های روانشناسی Conduct of life -- Psychological aspects نگرش (روان‌شناسی) (Attitude) (Psychology)
شناسه افزوده	جهیرانی، زهرا، ۱۳۶۵ -، مترجم
رده بندی کنگره	۶۲۷BF
رده بندی دیوی	۲۹۵۵۰
شماره کتابشناسی ملی	۷۸۸۴۵
اطلاعات رکورد کتابشناسی	فیبا

■ تضمیم گرفتم خودم باشم

دفتر انتشارات و فروش:
خیابان فلسطین، خیابان لبافی نژاد، نرسیده
به خیابان دانشگاه، طبقه اول، پلاک ۱۱۵
تلفن: ۰۶۴۹۸۳۰۰ - ۰۶۴۶۵۸۸۱

- ◆ مولف: سو هیون کیم
- ◆ مترجم: زهرا جیرانی
- ◆ نوبت چاپ: یکم، ۱۴۰۲
- ◆ ناشر: محراب دانش
- ◆ شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه
- ◆ شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۴۰۸-۰۱-۲
- ◆ چاپ و صحافی: ویرا
- ◆ کلیه حقوق مادی و معنوی محفوظ است.

فهرست

۴	تصمیم گرفتم خودم باشم
۵	کیم سو هیون
۶	مقدمه
۸	هدف
۱۱	فصل یک
۴۱	فصل دو
۶۷	فصل سه
۸۵	فصل چهار
۱۰۵	فصل پنج
۱۲۹	فصل شش

مقدمه

- یادم می‌آید همیشه درباره «دلایل» کنجدکاو بودم؛ حتی زمانی که دانش‌آموز بودم، هنگامی که معلم از من می‌خواست کاری انجام دهم، همیشه می‌پرسیدم: «چرا؟»
- مردم فکر می‌کردند من حرف گوش نمی‌کنم؛ اما من فقط سؤال می‌پرسیدم، چون واقعاً می‌خواستم دلیل آن را بدانم. برای من خیلی سخت بود که سؤال نپرسم و حاضر جوابی نکنم.
- وقتی بزرگ شدم، ناگهان احساس پوچی و درماندگی کردم و با مدارک ناقص و چند مهارت به دردناکور در دوران سرگردانی به سر بردم. فرد بلا تکلیفی بودم که نمی‌توانستم چیزی را متعلق به خودم بدانم و چیزی برای تأمین آینده خود نداشتم.
- چه چیزی می‌توانست مرا این قدر سرگردان کند؟ آن موقع فکر کردم شاید کار استباهی انجام داده‌ام. آیا ریشه استباهی انتخاب کرده‌ام؟ آیا در دوران دانشگاه سخت کوش نبودم؟ آیا در سطح مربذاری بیشتری به خرج ندادم؟ مهم نیست آن زمان چقدر به آن فکر کردم، گمان نمی‌کنم کار استباهی انجام داده باشم. البته من نیز در استبهات و احساس سردرآمده خود سهمی داشته‌ام؛ اما آیا آزمون و خطاب بخشی طبیعی از زندگی نیست؟
- درست مثل زمانی که درباره دلایل سخنان معلم کنجدکاو بودم، آن زمان هم می‌خواستم بدانم چرا کسی که هیچ کار استباهی انجام نداده است، این قدر احساس پوچی می‌کند.
- در آن زمان سعی کردم کتاب‌های زیادی بخوانم؛ نه به این دلیل که خواندن سرگرمی من بود، بلکه واقعاً می‌خواستم بدانم چرا چرا به پوچی رسیده‌ام؟ چرا مطابق انتظارات نیستم و چرا آدم بی‌ارزشی هستم؟
- زمانی که سعی کردم به دنبال پاسخ‌ها بگردم، درنهایت به این نتیجه رسیدم که حتی اگر دنیا برای وجود من ارزش قائل نباشد، من به خودم احترام می‌گذارم و همین برایم کافی است تا بتوانم با اطمینان همان‌طور که هستم، زندگی کنم.